

USA, Europa och de mänskliga rättigheterna

Fidel Castro Ruz, 20 juni, 13.55

Översättning Eva Björklund

Det vanhedrande sätt på vilket EU hävde sina sanktioner mot Kuba har redan rapporterats av 16 internationella nyhetsrapporter. Det medför inga som helst ekonomiska följder för vårt land. Tvärtom, USAs extraterritoriella lagar, och därmed deras ekonomiska och finansiella blockad, fortsätter med full kraft.

Vid min ålder och hälsotillstånd vet man inte hur lång tid som återstår i livet, så jag vill nu skriva ner mitt förakt för det oerhörda hyckleriet i detta beslut.

Det blir desto tydligare som det sammanfallet med EUs brutala åtgärd att utvisa de papperslösa invandrarna från latinamerikanska länder, några vars befolkning huvudsakligen är av europeiskt ursprung. Invandrarna är dessutom resultat av den koloniala, halvkoloniala och kapitalistiska utsugningen.

Och Kuba avkrävs, i de mänskliga rättigheternas namn, straffrihet för de som vill sälja ut fosterlandet och folket till imperialismen, bundna till händer och fötter. Samtidigt måste Mexikos myndigheter och en stor grupp vaktpersonal, finna sig i att Miami-maffian, i USA-regeringens tjänst, med våld tog över – eller kanske köpte – en stor grupp olagliga invandrare som arresterats i Quintana Roo, där det ingick kvinnor och barn som tvingats med på en riskabel sjötransport.

De som trafikerar med människor och knark, de som gör som de vill på världens mest eftertraktade marknad, utgör

ett hot mot den auktoritet och den moral som varje regering behöver för att styra sitt land, och de spiller latinamerikanskt blod vitt och brett, för att inte tala om alla de som dör genom att försöka ta sig igenom den förnedrande muren tvärs över det som en gång var mexikanskt land.

Energi- och matkrisen, klimatförändringarna och inflationen hemsöker nationerna. Politisk maktlöshet råder, okunskap och illusioner brer ut sig. Ingen av de regeringar, och minst av allt Tjeckiens och Sveriges, som motsatte sig EUs beslut, kunde ge några sammanhängande svar på de frågor som stod på dagordningen.

Under tiden sliter imperiets lejda fosterlandsförrädare sitt hår och river sina kläder till försvar för rätten till förräderi med straffrihet. Jag har mycket att säga, men detta får räcka för idag. Jag vill inte störa, men jag lever och tänker.

TVÅ CASTRO OCH CHAVEZ FÖRST, TABARE VASQUEZ DAN DÄRPÅ

Problemet för både EU och USA är Kubas betydelse - inte bara som inspiration utan i konkret handling - för Latinamerikas frigörelse från bådas nykoloniala dominanspolitik för fortsatt utplundring. De väljer olika vägar "good cop-bad cop" men syftet är detsamma. I Latinamerika förblir Kuba ledstjärnan, senast bekräftat av statsbesöken från Venezuela och Uruguay. Tabaré Vasquez, som Wasghinton m fl hopas på för mer "moderat" politik" sa efter sitt möte med Fidel Castro 19 juni: Tack Fidel, och fortsatte: Det var en ära att få träffa Fidel och tala med honom. Uruguays president hyllade Fidels politiska klarsyn och den enastående kubanska solidariteten

OKLART EU-BESLUT, SANKTIONERNA HÄVS MEN VILLKOREN BESTÅR?

Det är svårt att få grepp om vad EU bestämt, men det verkar som om sanktionerna har lyfts, men gemensamma hållningen från 1996 ligger kvar, dvs alla EU-länders skyldighet att stödja "oppositionen". Euobserver, en Brysselbaserad nyhetsbyrå med stor förståelse för USAs Kubasyn, rapporterade mitt i natten efter beslutet, att alla höga företrädare för EU-länder på besök i Kuba alltid måste genomföra möten med de så kallade dissidenterna. Det skulle kunna leda till att Kuba avböjer. Regeringen där tar tid på sig att formulera sitt officiella svar. Under tiden återger jag en intressant kommentarer från Financial Times 0080621:

"EU släppte igår sanktionerna mot Kuba, och avslutade "cocktailkriget" i trots mot USA. Det var en seger för Spanien som körde över reservationerna från Tjeckien och andra tidigare kommuniststater i EU där f.d. dissidenter nu ofta sitter vid makten. " OBS i vilket sällskap Sverige hamnat, " andra tidigare kommuniststater" med f.d. dissidenter vid makten!